

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 2164-07 בושינסקי נ' לשם ואח'

בפני כב' השופט יחזקאל קינר – סגן הנשיאה

תובע אביב בושינסקי
ע"י ב"כ עו"ד מושקט

נגד

נתבעים 1. גיא לשם
2. הוצאת עיתון הארץ בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד ליבליך

פסק דין

רקע

1
2
3
4
5 1. נשוא תביעה זו הינה כתבה (להלן: "הכתבה") שהתפרסמה ביום 19.4.07 באתר
6 "TheMarker" (להלן: "האתר"), המובאת להלן במלואה (הכתבה הועתקה לצורך פסק דין
7 זה מהאתר, בו מופיעה היא עד היום).
8

"הגל של בושינסקי"

10 10:25 | 19.4.2007 גיא לשם

11
12 תגיות: לייפוייב, אביב בושינסקי, יצחק קויפמן, הרצת מניות

13
14 עד לפני עשור היה אביב בושינסקי כתב קול ישראל לענייני משטרה. כיום, כשהוא שווה עשרות
15 מיליוני שקלים על הנייר ועוד 11 מיליון שקל מאופציות שקיבל הניתנות כבר למימוש, נראה
16 שדווקא ההצלחה המטאורית תוך זמן קצר יחסית תהיה בעוכריו. רשות ניירות הערך שפתחה
17 בבדיקה סמויה לגבי חשדות להרצת מניית לייפוייב שבבושינסקי עומד בראשה, כבר הביאה אתמול
18 לירידה של 45% בשער המניה והמגמה תימשך ככל הנראה בימים הקרובים.
19

דרכו העסקית של אביב בושינסקי

20
21 פרישתו של אביב בושינסקי מהפוליטיקה לעסקים לפני כשלוש שנים לא הפתיעה אף אחד. השאלה
22 הגדולה היתה - מי ממקורביו של הבוס, בנימין נתניהו, יקלוט אותו לחיקו העסקי ויפעיל אותו
23 כחוליית קישור למסדרונות השלטון. אלא שבבושינסקי ראה כנראה את הנולד וחזה את הירידה
24 בהשפעתו של נתניהו, והחליט ללכת על מסלול עסקי משלו.

25 בתחילה ייצג משקיע קנדי שרכש ביחד עם אלי עזור את העיתון "גר'וזלם פוסט" במחיר של כ-13
26 מיליון דולר בעוד הנדל"ן של העיתון היה שווה הרבה יותר. בהמשך, נקלעה השותפות עם עזור

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 2164-07 בושינסקי נ' לשם ואח'

1 לסכסוך משפטי. בושינסקי, שנהנה מקשרים טובים ומוניטין מוצלח, החליט שהוא כבר מבין משהו
2 בעסקים ופנה לדרך חדשה. תחת מעטה של חשאיית בדקת מספר השקעות עד שאיתר מוצר רפואי
3 לטיפול בפצעי לחץ. אחרי שבדק את סיכוייו של המוצר בשוק, הוזמן על ידי משקיעים נוספים
4 בחברת אר.אל - שנכנסה לשותפות בחברת לייפוייב, מפתחת המוצר - ומונה לעמוד בראשה. הוא
5 לא חשף מי המשקיעים העומדים מאחוריו, אבל הודיע שיפעל להנפקת החברה בבורסה בישראל
6 ואולי גם בארצות הברית.

7 **העסקן הירושלמי נכנס לתמונה**

8 בושינסקי, מתברר, לא הלך רחוק מדי כדי לחפש משקיעים. הוא פנה למכר ישן שלו מהפוליטיקה,
9 צעיר חרדי מירושלים בשם יצחק קויפמן שנודע עד אז בעיקר כמאכער בתחומים המשקים
10 לפוליטיקה ולמשרדי ממשלה. קויפמן קנה את פירסומו לראשונה ב-97' עם חשיפת פרשת עמותת
11 "דרך צליחה" בה הריצה העמותה שנועדה להילחם בתאונות דרכים את מי שהיה אז יו"ר ועדת
12 הכלכלה צחי הנגבי. העמותה קיבלה תרומות מחברות הדלק הגדולות בעת שהנגבי ניהל את
13 הדיונים ברפורמה במשק הדלק.

14 קויפמן, שהיה ממחנה תומכיו של הנגבי בסניף הליכוד בירושלים, קיבל מהעמותה את הרכב שהיה
15 בעלותה ועשה עמו את מה שהוא יודע לעשות הכי טוב - פקד חברים חדשים לליכוד ובנה מחנה
16 תומכים גדול להנגבי. מאוחר יותר התגלה שקויפמן רכש את הרכב במחיר מגוחך. הפירסום ואולי
17 גם ההצלחה בפעילות הפוליטית קירבו את קויפמן למחנה נתניהו. ביחד עם עוד שני פעילים
18 מרכזיים בסניף הקים קויפמן את "הקבוצה הירושלמית" - מחנה מלוכד של חברי מרכז ליכוד
19 שהיווה מוקד הכוח החזק ביותר במרכז ולמעשה כל מי שהיה מעוניין להיבחר לכנסת ברשימת
20 הליכוד בכנסת היה צריך לקבל את תמיכתו של קויפמן או לפחות לדאוג שלא יתנגד לכך.

21 קויפמן הריץ מספר חברי כנסת לרשימה בראשותו של נתניהו ב-96' ושוב ב-99', אך הפעם נתניהו
22 כבר לא נבחר כראש ממשלה ובין השניים החלה התרחקות. בדרך הספיק קויפמן להפוך לבן בית
23 בלשכתו של נתניהו ולהכיר את צוותו הקרוב ובו גם בושינסקי. בין השניים התפתחה ידידות
24 מופלאה. כשחזר נתניהו למשרד האוצר הפך קויפמן למאכער של גופים שהיו מעוניינים לקבל את
25 כספי המדינה. בין היתר ייצג את זק"א ובית החולים "ביקור חולים" וגבה עמלות שמנות מתמיכה
26 שהועברה להם.

27 בין לבין הספיק להתפרנס גם כמאכער בוועדה המקומית לתכנון ובנייה בירושלים, שהיה מסדר
28 לחברות הסלולריות אישורים מהירים להצבת אנטנות סלולריות. העיסוק הזה התברר כמכניס
29 במיוחד. בימים הטובים של ראשית שנות האלפיים הוא הכניס לו כ-10,000 דולר לכל אנטנה
30 שהצליח להסדיר.

31 במבצע ההתפקדות שנערך בליכוד בקיץ 2000 כיכב קויפמן באמצעות אלפי טפסים של מתפקדים
32 חדשים לתנועה, שהביאו אותו לשליטה מוחלטת בסניף הירושלמי. בעקבות חשדות לזיוף חלק ניכר
33 מהטפסים נפתחה חקירת משטרה שהסתיימה ללא ממצאים חד משמעיים נגדו. בינתיים החלו לצוץ
34 סיפורים על דרישות כספיות שהציבו קויפמן ואנשיו למתמודדים ברשימת הליכוד. כמה
35 מהמתמודדים מוכנים להישבע עד היום שהעבירו סכומים גדולים למטרה זו.

36 מהכסף שהצליח לגרד מהפוליטיקה הקים קויפמן מספר חברות, ביניהן חברה לטלמרקטינג בבעלות
37 משותפת עם אחיו. החברה לא הצליחה להתרומם, אבל חברות אחרות בהן נכנס קויפמן לשותפות
38 נהנו מקשריו הטובים, למשל במועצה הדתית בירושלים, שם דאג למינוי חברו עו"ד משה

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 07-2164 בושינסקי נ' לשם ואח'

1 אוסדיטשר. חברות הקשורות לקויפמן החלו לעשות עסקים עם המועצה. בין היתר היה מעורב
2 במכרז גדול לקבלת שרותי כוח אדם עבור המועצה בהיקף של עשרות מיליוני שקלים.

3 במהלך פוליטי מחוכם הצליח קויפמן לשמור על כוחו כשחבר לפוליטיקאי הטרי עומרי שרון וסייע
4 לו באמצעות כוחה של הקבוצה הירושלמית לקדם מועמדים בהם רצה שרון הצעיר, ואת מקורביו
5 של שרון האב. בתמורה ניתנה לקויפמן גישה חופשית לרשות לשרותי דת במשרד ראש הממשלה,
6 ומשם היתה הדרך קצרה להשפעה במועצות הדתיות וחברות קדיש"א ברחבי הארץ - תחום
7 המגלגל מאות מיליוני שקלים.

8 **קויפמן ובושינסקי הולכים לבורסה**

9 עם ההצלחה התחיל קויפמן לפזול לעסקים גדולים באמת. הוא הקים את חברת תגר וביחד עם חברו
10 ראובן שולמן, עסקן חרדי נוסף מסניף הליכוד בירושלים, החל לחפש השקעות בחברות סטארט
11 אפ. אחת מהן היתה החברה בה התעניין בושינסקי. אלא שהשניים ידעו ככל הנראה שכל קישור
12 גלוי של שמו של קויפמן והרקע ממנו הגיע עם שמה של החברה יפגע בתדמיתה הציבורית, ולכן
13 הושארה העבודה הגלויה לבושינסקי.

14 את העבודה מאחורי הקלעים עשו קויפמן ושולמן היטב. בעוד בושינסקי נוסע בעולם ומשיג
15 הבטחות רכישה שדיווחים עליהן הועברו לבורסה, קויפמן דאג להעלאת ערך המניה. בין החשדות
16 הנבדקים כעת על ידי הרשות לניירות ערך נבדק גם חשד להרצת המניה. באופן תמוה נסק שער
17 המניה ב-900 אחוז עוד לפני שביצעה עסקה ראשונה, הונה העצמי עמד על כ-8 מיליון שקל
18 ושוויה על הנייר התקרר למיליארד שקל. כעת נבדק האם גורמים מהמגזר החרדי ביצעו עסקות
19 סיבוביות לרכישת ומכירת המניה כך שערכה עלה בצורה דרסטית עקב העסקות, הנחשדות להיות
20 פיקטיוויות".

21
22 2. יצויין כי כ-15 דקות לאחר פרסום הכתבה, בוצע בה תיקון בפרק הנושא כותרת "דרכו
23 העסקית של אביב בושינסקי" בפיסקה השניה בשורה החמישית. בתיקון זה הוחלף הקטע:
24 "אחרי שבדק את סיכוייו של המוצר בשוק הקים ביחד עם משקיעים נוספים את חברת
25 אר.אל שנכנסה לשותפות בחברת לייפוייב, מפתחת המוצר" ובמקומו בא הקטע הבא:
26 "אחרי שבדק את סיכוייו של המוצר בשוק, הוזמן על ידי משקיעים נוספים בחברת אר.אל
27 - שנכנסה לשותפות בחברת לייפוייב, מפתחת המוצר - ומונה לעמוד בראשה".
28

29 3. הנתבע 1 (להלן: "לשם" או "הכתב" או "הנתבע") הינו מחבר הכתבה. האתר הינו בבעלות
30 הנתבעת 2 והיא גם המוציאה לאור שלו.
31

32 4. התובע (להלן גם: "בושינסקי") כיהן בתקופה הרלבנטית כיו"ר הדירקטוריון של חברת
33 לייפוייב (להלן: "החברה").
34

35 5. הכתבה פורסמה בעיתוי בו פורסמה, בעקבות זינוק מטאורי של כ-900% בשווי מניותיה של
36 החברה בחודשים הראשונים של שנת 2007, בטרם בוצעה עסקה כלשהי על ידי החברה,

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 2164-07 בושינסקי נ' לשם ואח'

1 כשבעקבות כך החלה בדיקה של הרשות לניירות ערך (להלן: "הרשות") בחשד להרצת
2 המניה. הבדיקה הני"ל הביאה לירידה חדה במחיר המניה, תוך ימים ספורים.
3 עד כאן – הרקע לפרסום הכתבה.
4

טענות התובע

5
6
7 6. הכתבה הכפישה את בושינסקי בכך שהפכה אותו לאיש קש המסתיר מידע ממשקיעים
8 וטוהה עסקאות פיקטיביות, כל זאת לשם הרצת מניות במטרה לגרוף רווחים אדירים ע"י
9 מימושן. בכתבה כלולות עובדות שקריות ושגויות וחצאי אמיתות שנכתבו באופן זדוני,
10 רשלני ומרושע, ותוך נסיון מכוון לבזות את התובע ולהשפילו.
11

12 7. באופן פרטני טוען התובע את הטענות הבאות כלפי הכתבה:
13

14 א. בפתיח הכתבה הוזכר רק עיסוקו של בושינסקי בעבר ככתב קול ישראל לענייני
15 משטרה, בלא להזכיר את היותו כתב מדיני, יועץ תקשורת, עובד מדינה בכיר
16 ולאחר מכן מעורב בצורה עמוקה בניהול עסקים מובילים בישראל. התובע טוען כי
17 הדבר נעשה במכוון באופן מגמתי, מוטעה ובחוסר תום לב, על מנת להציגו כמי
18 ש"חצה את הקווים" וכאיש משטרה שחבר לעברייני.
19

20 ב. בכתבה נכתב "כיום כשהוא שווה עשרות מיליוני שקלים על הנייר ועוד 11 מיליון
21 שקל מאופציות שקיבל הניתנות כבר למימוש".

22 התובע טוען כי נדרש אישור הבורסה לניירות ערך (להלן: "הבורסה") להקצאת
23 אופציות וכי האופציות שהוקצו לתובע בחברה אושרו על ידי הבורסה רק ביום
24 29.5.07, למעלה מחודש לאחר פרסום הכתבה, כשגם אז קיים איסור של 6 חודשים
25 למימושן. התובע טוען כי ציון העובדות הבלתי נכונות הני"ל בפתח הכתבה נועדה
26 להסביר לקורא כי לבושינסקי היו מניע ומוטיבציה לפעול להרצת המניות בחברה.
27

28 ג. בכתבה נכתב "רשות ניירות ערך פתחה בבדיקה סמויה לגבי חשדות להרצת מניית
29 לייפויב שבושינסקי עומד בראשה".

30 התובע טוען כי אין מדובר בבדיקה סמויה אלא בפניה גלויה של הרשות לחברה
31 לקבלת הבהרות שאף ניתנו, וכי השימוש במלים "בדיקה סמויה" נעשה על מנת
32 להעצים ולהגביר את ההיבט הפלילי הנוגע לכאורה בהתנהלות החברה והתובע.
33

34 ד. בכתבה נכתב "השאלה הגדולה היתה – מי ממקורביו של הבוס, בנימין נתניהו,
35 יקלוט אותו לחיקו העסקי ויפעיל אותו כחוליית קישור למסדרונות השלטון".

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 2164-07 בושינסקי נ' לשם ואח'

- 1 התובע טוען כי מדובר בכינוי פוגע לפיו התובע ניתן להפעלה כ"חוליית קישור
2 למסדרונות השלטון".
- 3
- 4 ה. בכתבה נכתב "בושינסקי, מתברר, לא הלך רחוק מדי כדי לחפש משקיעים. הוא
5 פנה למכר ישן שלו מהפוליטיקה, צעיר חרדי מירושלים בשם יצחק קויפמן שנודע
6 עד אז בעיקר כמאכער בתחומים המשיקים לפוליטיקה ולמשרדי הממשלה".
7 התובע טען כי הפרסום לפיו פנה ל"מאכער" יצחק קויפמן (להלן: "קויפמן")
8 המואשם בכתבה בפעילות פלילית הינו פרסום שגוי ומוטעה, שכן לא פנה אל
9 קויפמן, והוא איננו מכר ישן שלו, ואין לו היכרות אישית איתו ואף לא היכרות
10 ציבורית או מקצועית אחרת.
- 11
- 12 ו. בכתבה נכתב "בדרך הספיק קויפמן להפוך לבן בית בלשכתו של נתניהו ולהכיר
13 את צוותו הקרוב וגם את בושינסקי. בין השניים התפתחה ידידות מופלאה".
14 בושינסקי שלל את טענת הנתבעים כי הביטוי "ידידות מופלאה" מתייחס לקויפמן
15 ונתניהו. בכל הקשור אליו ואל קויפמן טען בושינסקי כי לא היתה כל ידידות
16 ביניהם, ולהיפך, כאשר שימש כראש מטה שר האוצר דאז בנימין נתניהו, דאג
17 להרחיק מלשכת השר עסקנים פוליטיים וביניהם את קויפמן.
- 18
- 19 ז. בכתבה נכתב "הוא (בושינסקי – י.ק.) לא חשף מי המשקיעים העומדים מאחוריו
20 אבל הודיע שיפעל להנפקת החברה בבורסה בישראל ואולי גם בארצות הברית"
21 התובע טוען כי פירוט שמות המשקיעים בחברה ציבורית הוא פרט מהותי הנדרש
22 במסגרת הנפקת מניות לציבור וכי בתשקיף הנפקת החברה צויין במפורש מיהם
23 בעלי השליטה בחברה, לרבות שרשור בעלי המניות שהגיע עד קויפמן.
24 בושינסקי טוען כי מפרסום זה עולה כי מיוחס לו שכיו"ר של חברה ציבורית פעל
25 להעלמת מידע מהותי מציבור המשקיעים, וכי מדובר בפרסום שקרי של האשמה
26 פלילית נגדו.
- 27
- 28 ח. בכתבה נכתב תחת כותרת המשנה "קויפמן ובושינסקי הולכים לבורסה" כך:
29 "הוא (קויפמן – י.ק.) הקים את חברת תגר וביחד עם חברו ראובן שולמן, עסקן
30 חרדי נוסף מסניף הליכוד בירושלים, החל לחפש השקעות בחברות סטארט אפ.
31 אחת מהן היתה החברה בה התעניין בושינסקי אלא שהשניים ידעו ככל הנראה
32 שכל קישור גלוי של שמו של קויפמן והרקע ממנו הגיע עם שמה של החברה יפגע
33 בתדמיתה הציבורית, ולכן הושארה העבודה הגלויה לבושינסקי".
34 בושינסקי טוען כי הביטוי "השניים" מתייחס אל קויפמן ואליו ושולל טענת
35 הנתבעים כי הביטוי מתייחס לקויפמן ושולמן (בעל מניות נוסף בחברה, דרך

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 2164-07 בושינסקי נ' לשם ואח'

- 1 שרשור). לטענתו, פרסום זה מייחס לו מעשים פליליים של הטעיית משקיעים
2 בחברה ציבורית, שכן כביכול עשה יד אחת עם קויפמן ושולמן על מנת להסתיר את
3 אחיזתם בחברה, ומדובר בפרסום שגוי ומטעה.
4
- 5 ט. בסיום הכתבה נכתב "את העבודה מאחורי הקלעים עשו קויפמן ושולמן היטב.
6 בעוד בושינסקי נוסע בעולם ומשיג הבטחות רכישה שדיווחים עליהן הועברו
7 לבורסה, קויפמן דאג להעלאת ערך המניה. בין החשדות הנבדקים כעת על ידי
8 הרשות לניירות ערך נבדק גם חשד להרצת המניה.... כעת נבדק האם גורמים
9 מהמגזר החרדי ביצעו עסקות סיבוביות לרכישת ומכירת המניה כך שערכה עלה
10 בצורה דרסטית עקב העסקות, הנחשדות להיות פיקטיוויות".
11 בושינסקי טוען כי הכוונה בכתבה לגבי אותן עסקאות הנחשדות כפיקטיביות היא
12 להבטחות הרכישה אותן השיג כשנסע בעולם, וכי לשם אישר זאת בחקירתו. לדברי
13 בושינסקי, בפיסקה מסכמת זו סוכמה דרכו העסקית בחברה: קבוצת קויפמן
14 ובושינסקי מריצים את המניה תוך חלוקת עבודה ביניהם, כשתפקידו של התובע
15 הוא לשמש כאיש קש של קויפמן, להסתיר אותו, לנסוע ברחבי העולם, וללקט
16 עסקאות פיקטיביות שדיווחים בגינן ניתנו לבורסה. גם פרסום זה טוען בושינסקי,
17 הוא שקרי ומטעה.
18
- 19 י. כותרת הכתבה "הגל של בושינסקי" וכותרות המשנה בהן נזכר שמו של בושינסקי,
20 כמו גם התגיות בהן נזכר בושינסקי וכן הערך "הרצת מניות" בצירוף תוכן הכתבה,
21 מציגים את בושינסקי כמי שמשמש "איש חזית" נכלולי ותאב בצע, שתפקידו
22 להעלים מידע מהותי מבעלי המניות ומהציבור, ולייצר גל פיקטיבי של עליית ערך
23 המניה (הגל של בושינסקי) בעזרת עסקאות פיקטיביות, ובתוך כך לגרוף מיליונים
24 כתוצאה ממימוש אופציות.
25
- 26 8. לנתבעים לא עומדת חזקת תום הלב הקבועה בסעיף 16(א) לחוק איסור לשון הרע (להלן:
27 "החוק" או "חוק איסור לשון הרע"), והוכחו גם הנסיבות המקימות חזקה של חוסר תום
28 לב, כקבוע בסעיף 16(ב) לחוק.
29
- 30 9. לא נתבקשה תגובה של התובע לכתבה. הכתבה הוכנה במהירות (תוך שעות ספורות)
31 וברשלנות רבה ותוך זלזול באפשרות הפגיעה בתובע.
32 הכתבה קישרה את בושינסקי באופן ישיר לעבירות פליליות של הרצת מניות ועסקאות
33 פיקטיביות, וגרמה לו נזקים רבים, אז וגם היום, שכן הכתבה מוסיפה להופיע באתר,
34 והקשת שמו של התובע ב"גוגל" מביאה לכך שהתוצאות הראשונות הינן הפניות לכתבה.
35

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 2164-07 בושינסקי נ' לשם ואח'

10. התובע עותר לפסוק לזכותו פיצויים בסך 500,000 ₪, וכן להורות על הסרת הכתבה מארכיון הנתבעת 2, ולאסור על הפצתה בפועל.

טענות הנתבעים

11. אין מקום לתביעה. בכתבה אין כל פגיעה בתובע, אשר מעדיף לעסוק בניואנסים ובזוטי דברים, שאיש זולתו לא היה מייחס להם חשיבות.

12. התובע הינו איש ציבור, ובמסגרת הדיווח על ההתרחשויות בקשר למניות החברה, היתה מוטלת חובה על הנתבעים לפרסם את המידע שבכתבה כולל עיסוקו של התובע בחברה וקשריו של התובע עם קויפמן.

13. הכתבה פורסמה במסגרת ניתוח נתונים שכללו גם הבעת דעה של המחבר.

14. משנתגלתה טעות מינורית בכתבה, היא תוקנה תוך 15 דקות.

15. פורסמו כתבות דומות אחרות אודות התובע והחברה, אך הוא לא מצא לנכון לתבוע את המפרסמים.

16. באשר לטענותיו הפרטניות של התובע:

א. התובע איננו יכול לדרוש כי התקשורת תפרסם פרטים מסויימים מתוך הביוגרפיה שלו, ופרסום פרט ביוגרפי נכון אינו יכול להוות לשון הרע.

ב. אין כל פגיעה בכך שצויין בכתבה "שווי" של התובע. העובדה שהאופציות של התובע לא היו ניתנות למימוש באותה עת, אין בה כדי להעלות או להוריד את "שווי".

ג. התובע ידע מיהם בעלי השליטה בחברה, לרבות קויפמן, והסכים להתמנות כיו"ר דירקטוריון החברה בהיותו מודע לכך שקויפמן הוא אחד מהם.

ד. התובע הובא לחברה נוכח היותו דמות ציבורית שיש לה נגישות לאנשים עם סמכות וממון רב על מנת שישקיעו בחברה. השימוש בביטוי "חוליית קישור למסדרונות השלטון" איננו פוגע בתובע, מה גם שבכתבה נכתב כי התובע סירב ללכת בדרך זו ובחר בדרך עצמאית משלו.

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 07-2164 בושינסקי נ' לשם ואח'

- 1
2 ה. בין אם פנה התובע לקויפמן ובין אם שלוחיו של קויפמן פנו לתובע, אין מדובר
3 בלשון הרע, מה גם שהתובע הוא זה שבחר לעבוד עבור ואצל אותו קויפמן.
4
5 לא מצאתי התייחסות קונקרטית של הנתבעים לביטוי "ידידות מופלאה" בין התובע
6 לקויפמן. גם ליתר הטענות הקונקרטיות של התובע לא מצאתי התייחסויות קונקרטיות
7 בסיכומי הנתבעים. טענתם המרכזית היא כי התובע לא הוצג כמי שדבק בו ולו אבק פלילי,
8 וכי אין בכל האמירות שצוטטו לעיל כדי להכפישו. בנוסף נטענות טענותיהם הכלליות של
9 הנתבעים, כפי שהן מובאות לעיל ולהלן.
10
11 17. הכתבה בכללותה ועל פרטיה איננה מכפישה ומשפילה את התובע לפי המבחן האובייקטיבי
12 של האדם הסביר. הפסיקה קבעה כי ביטויים חריפים עשרות מונים מאלה שבכתבה אינם
13 מהווים לשון הרע. התפיסה אותה מציג התובע כאילו הפרסום הכפיש אותו היא תפיסה
14 סובייקטיבית מוטעית.
15
16 18. אין בכתבה כדי להקים חבות על פי החוק כיוון שהתובע הינו דמות ציבורית בחברה
17 ציבורית, והיא עסקה בנושא בעל עניין ציבורי.
18
19 19. לנתבעים עומדת הגנת סעיף 14 לחוק (עניין ציבורי ו"אמת דיברתי").
20
21 20. לנתבעים עומדות הגנות סעיפים 15(2) ו-15(4) לחוק וחזקת תום הלב.
22
23 21. התובע לא הוכיח כל נזק וטען לנזק כללי בלבד. ככל שמגיע פיצוי עליו להיות מינימלי והוא
24 איננו יכול לעלות בכל מקרה על תקרה של 50,000 ₪ הקבועה בחוק. הנתבעים זכאים גם
25 להקלה לפי סעיף 19(4) לחוק נוכח התיקון שנעשה בכתבה לאחר 15 דקות.
26

דיון והכרעה

הפרסום – האם לשון הרע?

כללי

- 27
28
29
30
31
32
33 22. "לשון הרע" מוגדרת בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע כדלקמן:
34
35

"דבר שפרסומו עלול -

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 07-2164 בושינסקי נ' לשם ואח'

1 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

2 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

3 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או
4 במקצועו;

5 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, מינו או נטייתו המינית".

6
7 23. זכות האדם לכך שלא יפגעו בכבודו היא זכות יסוד המעוגנת בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו
8 וכדברי הנשיא ברק: "כבוד האדם ושמו הטוב חשובים לעתים לאדם כחיים עצמם, הם
9 יקרים לו לרוב יותר מכל נכס אחר" [ע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג(3) 840, 856
10 (1989)]. לכן יש לבחון בראש ובראשונה האם אכן התקיימה פגיעה בערכים אלה, תוך
11 התייחסות לצורך להתמודד עם שני עקרונות יסוד מרכזיים המתנגשים זה עם זה, חופש
12 הביטוי מחד והזכות לשם טוב מאידך.

13
14 24. בפסיקה נקבע כי מבחנו של סעיף 1 לחוק הוא מבחן אובייקטיבי ולא סובייקטיבי כלומר לא
15 קובע, מה חושב הנתבע המרגיש עצמו נפגע, אלא הקובע הוא כיצד עלולה החברה לקבל את
16 הדבר שבאותו פירסום [ע"א 334/89 מיכאלי ואח' נ. אלמוג, פ"ד מו(5) 555, 562 (1992)];
17 ע"א 466/83 שאהה נ' דרדריאן, פ"ד לט(4) 734, 740 (1986)]. בפסק הדין האחרון מוסיף
18 וקובע ביהמ"ש כי אין צורך בהבאת ראיות בדבר המשמעות אשר קורא מסוים או סוג
19 קוראים זה או אחר ייחסו לפרסום הנדון, אלא בית המשפט יקבע אם אכן מהווים הדברים
20 לשון הרע אם לאו. ולעניין זה באה לידי ביטוי גישת הפסיקה בנוגע ל"קורא הסביר". כך,
21 למשל, בע"א 723/74 הוצאת עתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל, פ"ד לא(2),
22 281, 300 (1977) (להלן: "פסק הדין בעניין עיתון הארץ"):

23
24 "אך מובן הוא כי לב לבה של כל מחלוקת במשפט לשון הרע הוא זה, הסב
25 על משמעותן של המילים אשר בהן טמונה, לפי הטענה, לשון הרע. כאשר
26 באים לבחון משמעותן של מילים לצורך בדיקת מהותן, מפרשים אותן על-
27 פי המובן אותו מייחס להן הקורא או השומע הסביר ואין מטרים אופן
28 לפרשנויות משפטיות, בדרך בה היו בוחנים מסמך משפטי ומנתחים
29 תכנו...כן אין להביא ראיות בקשר לשאלה מה המשמעות שאותה ייחס
30 קורא רגיל או סוג קוראים זה או אחר לפרסום ואין צורך בשמיעת עדויות
31 ביחס לשאלה כיצד הובנו דברי הפרסום, אלא בית-המשפט הוא שישקול
32 את הדבר".

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 07-2164 בושינסקי נ' לשם ואח'

25. ניתוחו של ביטוי נעשה במסגרת החוק בארבעה שלבים :

1
2
3 **"בשלב הראשון יש לשלוף מתוך הביטוי את המשמעות העולה ממנו לפי**
4 **אמות המידה המקובלות על האדם הסביר, כלומר יש לפרש את הביטוי**
5 **באופן אובייקטיבי, בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת... בשלב**
6 **השני, יש לברר, בהתאם לתכלית החוק לאיזונים חוקתיים, אם מדובר**
7 **בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו, בהתאם לסעיפים 1 ו-2 לחוק....**
8 **בשלב השלישי, בהנחה שעברנו את המשוכה השנייה, יש לברר אם עומדת**
9 **למפרסם אחת ההגנות המנויות בסעיפים 13-15 לחוק. השלב האחרון הוא**
10 **שלב הפיצויים"** [ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ, פ"ד נח(3)
11 568, 558 (2004)].

12
13 יצויין כי במסגרת השלב הראשון יש לבחון לא רק את מובנם הפשוט של דברי הפרסום
14 המפורשים אלא גם את האמור "בין השורות":

15
16 **"המובן הטבעי והרגיל של המילים יימצא לעתים במובן המילולי כפשוטו**
17 **ולעתים במסקנות מבין השורות. אל המובן הטבעי והרגיל של מילים אין**
18 **להגיע תוך בידודן וניתוקן מהקשרן אלא נהפוך הוא, יש לראותן על רקען**
19 **הכללי בו הובאו ובהקשר הדברים בו פורסמו (פסק הדין בעניין עיתון הארץ,**
20 **בעמ' 300)**
21 **וכן ר' ע"א 89/04 ד"ר נודלמן נ' שרנסקי, (פורסם בנבו, 4.8.08), סעיף 17**
22 **לפסק הדין.**

23
24 26. בחינת הכתבה מגלה כי ללא כל ספק, אין מדובר בכתבה הנוחה לתובע. התובע כיהן באותו
25 מועד כיו"ר דירקטוריון החברה שמניותיה עלו בצורה בלתי מוסברת. רשות ניירות ערך
26 פתחה בבדיקה בחשד להרצת מניותיה, והכתבה עסקה לא רק בחברה אלא גם בתובע
27 ובאחרים.

28
29 כתבה שאיננה "נוחה", אין בה כדי להקים, כשלעצמה, עילת תביעה על-פי חוק איסור לשון
30 הרע. לצורך בחינה האם הביטויים מהווים לשון הרע, יש לבחון, כאמור, ראשית, את
31 משמעותם, כפי שהיא נתפסת על ידי הקורא האובייקטיבי.
32

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 07-2164 בושינסקי נ' לשם ואח'

העדר אחריות בלשון הרע

- 1
2
3 .27 הטענה המרכזית של בושינסקי היא כי הכתבה מייחסת לו עבירות פליליות של **אי גילוי**
4 **פרטי המשקיעים בחברה**, פרט מהותי אשר צריך להיכלל בתשקיף, ושל **הרצת מניות**.
5
6 עיון מדוקדק בכתבה הביאני למסקנה כי הקורא הסביר באותה כתבה איננו אמור לייחס
7 לבושינסקי ביצוע העבירות הפליליות הנ"ל.
8
9 .28 בכל הקשור למשקיעים בחברה נכתב בכתבה כי בושינסקי "**לא חשף מי המשקיעים**
10 **העומדים מאחוריו**". חוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968 קובע כי תשקיף יכול כל פרט העשוי
11 להיות חשוב למשקיע סביר, השוקל רכישת ניירות ערך המוצעים על פיו, וכל פרט ששר
12 האוצר קבע בתקנות, ומוסכם כי פרטי בעלי המניות בחברה ושיעורי אחזקותיהם בה
13 צריכים להיכלל בתשקיף, גם בשרשור של חברות שונות.
14
15 הטענה בכתבה כי בושינסקי לא חשף מיהם המשקיעים בחברה איננה צריכה להתפרש
16 כייחוס עבירה פלילית של אי גילוי פרט מהותי בתשקיף. הנתבעים הסבירו כי כוונתם היתה
17 לכך שבראיונות של בושינסקי לאמצעי התקשורת ובפרסומי החברה לא נזכר ולו פעם אחת
18 מיהם בעלי החברה ו/או בעלי השליטה בה, ואכן "אי חשיפת" פרטי המשקיעים מתפרשת כי
19 אי הבאת פרטיהם לידיעת הציבור הרחב, ולא דווקא לביצוע עבירה פלילית של אי חשיפת
20 פרטיהם בתשקיף. אוסיף בעניין זה כי בושינסקי לא טען כי מסר לתקשורת בראיונות או
21 בפרסומי החברה את פרטיהם של המשקיעים בחברה.
22
23 .29 באשר להרצת המניות, יש לזכור, ראשית, כי חשדות להרצת מניות החברה אכן נבדקו
24 אותה עת על ידי הרשות לניירות ערך. השאלה היא האם הקורא הסביר של הכתבה מייחס
25 את הרצת המניות גם לבושינסקי.
26
27 .30 אפתח בכותרת הכתבה "**הגל של בושינסקי**".
28
29 הלכה היא כי אין להגביל את הנתבע למילים המסויימות בהן ראה התובע את לשון הרע
30 ועליהן הסתמך בכתבתו וכי הנתבע רשאי להסתמך על כל נוסח הפרסום, לרבות אותם
31 חלקים אליהם התביעה איננה מתייחסת, כדי לפרוס את טענות ההגנה שלו (ר' פסק הדין
32 בעניין **עיתון הארץ**, עמ' 302).
33
34 עם זאת, לכותרת קיים משקל יתר בפרסום. היא דבר הדפוס הבולט בפרסום, והיא מפגינה
35 כח ועוצמה ואת שליטתו של המפרסם בגודלה, בצורת האותיות, בצבעה וכו', כך שלפעמים

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 07-2164 בושינסקי נ' לשם ואח'

- 1 יש לה מעמד משל עצמה, שכן לעתים הקוראים יקראו את הכותרת בלבד, וידלגו על גוף
2 הכתבה (ע"א 5653/98 פלוס נ' חלוץ, פ"ד נה(5) 865, 876 (2001)) וכלשון כבי' השופט חשין
3 שם: "יתר-על-כן, אם כותרת לרשימה מוציאה לשון הרע, גוף הכתבה – גם אם באורח
4 אובייקטיבי יש בה סם-שכנגד לארס שבכותרת – לעתים לא יהא בה כדי לעקור מלבו של
5 הקורא את הרושם שהכותרת הותירה בו" (שם, עמ' 879).
- 6 בענייננו, הכותרת כשלעצמה איננה מהווה לשון הרע. מי אשר קורא את הכותרת איננו יכול
7 לשייך לבושינסקי היבט שלילי כלשהו. מעיון בכתבה מתגלה כי כדרכם של פרסומים
8 בתקשורת, פעמים רבות מבקש מחבר הכותרת ליצור משחק מלים כלשהו, וכך גם במקרה
9 זה, המשמעות של "הגל" יכולה להתקשר לשני נושאים, האחד הוא שמה של החברה (Life
10 Wave) והשני הוא אסוציאציה לגבי עליית ערך המניה, יכול ובאמצעים בלתי כשרים, כנזכר
11 בגוף הכתבה.
- 12
- 13 לפיכך, עלינו לבחון האם קריאת הכתבה בצירוף כותרתה מביאה את הקורא הסביר .31
14 למסקנה כי בושינסקי היה מעורב בהרצת המניות שהחשד לגביה נזכר בכתבה.
15
- 16 לאחר שקראתי את הפרסום (שוב ושוב יש לומר) עלי להשיב בשלילה לשאלה זו.
17
- 18 איזכור "הרצת מניות" ב"תגיות" הנזכרות בכותרת הכתבה כאשר גם שמו של בושינסקי .32
19 נזכר באותן תגיות, אין בה כדי לייחס לבושינסקי את הרצת המניות. איזכור בתגיות מיועד
20 לציין אישים או נושאים הנזכרים בכתבה, ונזכרים שם גם שם החברה ושמו של קויפמן,
21 כאשר דווקא לאחר מיוחסת בגוף הכתבה עשיית פעולות להעלאת ערך המניה ובכלל זה
22 להרצתה.
23
- 24 בגוף הכתבה, מתמקד התובע בעיקר בשתי הפיסקאות האחרונות שהכותרת שניתנה להן .33
25 היא "קויפמן ובושינסקי הולכים לבורסה".
26
- 27 ראשית, טוען בושינסקי כי כאשר נכתב בסיפא של הפיסקה הראשונה כי "השניים ידעו ככל .34
28 הנראה שכל קישור גלוי של שמו של קויפמן והרקע ממנו הגיע עם שמה של החברה יפגע
29 בתדמיתה הציבורית ולכן הושארה העבודה הגלויה לבושינסקי", הכוונה במילה "השניים"
30 היא לקויפמן ובושינסקי. ואולם, הקטע הקודם לקטע שצוטט לעיל מראה כי לא כך הדבר.
31 באותו קטע (שייקרא להלן): "קטע א" נכתב כי "עם ההצלחה התחיל קויפמן לפזול
32 לעסקים גדולים באמת. הוא הקים את חברת תגר וביחד עם חברו ראובן שולמן, עסקן
33 חרדי נוסף מסניף הליכוד בירושלים, החל לחפש השקעות בחברות סטארט אפ. אחת מהן
34 היתה החברה בה התעניין בושינסקי".

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 2164-07 בושינסקי נ' לשם ואח'

1 שילוב קטע זה עם הקטע הבא המתחיל במילה "השניים" (שייקרא להלן: "קטע ב") מראה
2 כי אותם שניים הינם קויפמן ושולמן, שכן בקטע א' מיוחסת לשניהם פעולה שביצעו יחדיו
3 ולכן גם התיבה "השניים ידעו" מתקבלת כמתייחסת לשניהם. לעומת זאת, אזכורו של
4 בושינסקי בקטע א' הינו פסיבי יותר ("אחת מהן היא החברה בה התעניין בושינסקי"). גם
5 בקטע שלאחר קטע ב' (תחילת הפיסקה השניה) נזכרים שוב קויפמן ושולמן יחדיו ("את
6 העבודה מאחורי הקלעים עשו קויפמן ושולמן היטב..."), ואף בכך יש חיזוק לכך שהמילה
7 "השניים" מתייחסת לשני אלה ולא לבושינסקי.
8 כותרת הקטע "קויפמן ובושינסקי הולכים לבורסה" איננה כותרת מוצלחת, מאחר שאין
9 בגוף הקטע כל תיאור של "הליכה לבורסה", אך אין בה כדי לייחס את הביטוי "השניים"
10 לקויפמן ובושינסקי, וזאת מהטעמים שזכרו לעיל.
11
12 שנית, טוען בושינסקי כי הפיסקה השניה והאחרונה (גם בכתבה) מצביעה באופן ברור על כך
13 שמיוחס לו חלק בפעולות של הרצת המניה.
14
15 "את העבודה מאחורי הקלעים עשו קויפמן ושולמן היטב. בעוד בושינסקי נוסע בעולם
16 ומשיג הבטחות רכישה שדיווחים עליהן הועברו לבורסה, קויפמן דאג להעלאת ערך
17 המניה. בין החשדות הנבדקים כעת על ידי הרשות לניירות ערך נבדק גם חשד להרצת
18 המניה. באופן תמוה נסק שער המניה ב-900 אחוז עוד לפני שביצעה עסקה ראשונה, הונה
19 העצמי עמד על כ-8 מיליון שקל ושוויה על הנייר התקרב למיליארד שקל. כעת נבדק האם
20 גורמים מהמגזר החרדי ביצעו עסקות סיבוביות לרכישת ומכירת המניה כך שערכה עלה
21 בצורה דרסטית עקב העסקות, הנחשדות להיות פיקטיביות".
22
23 לטענת בושינסקי, בפיסקה זו סוכמה דרכו העסקית בחברה: קויפמן ובושינסקי מריצים
24 את המניה תוך חלוקת עבודה ביניהם, כשתפקידו של התובע הוא לשמש כאיש קש של
25 קויפמן, להסתיר אותו, לנסוע ברחבי העולם, וללקט עסקאות פיקטיביות שדיווחים בגינן
26 ניתנו לבורסה.
27
28 אינני רואה את הדברים, כפי שהם נראים בעיני התובע. קורא סביר מבין מהקטע האמור,
29 ובראייה של הכתבה כולה, כי ה"מזימה" להעלאת ערך המניות הינה של קויפמן ושולמן
30 שעשו עבודה "מאחורי הקלעים" כאשר קויפמן דואג להעלאת ערך המניה, והחשד להרצת
31 המניה באמצעות עסקאות פיקטיביות מופנה אליו (קויפמן הינו חרדי וכך גם מוצג בכתבה);
32 העסקאות הסיבוביות, שמתבצעת בדיקה האם גורמים במגזר החרדי ביצעו אותן, יכולות
33 להקשר אליו). בושינסקי מתואר כמי שנוסע בעולם ומשיג הבטחות רכישה שדיווחים עליהן
34 הועברו לבורסה, כאשר הקורא הסביר יכול בהחלט להבין כי היה בכך כדי לעזור בהעלאת
35 ערך המניה, אך בלא כל שיתוף פעולה וכוונה של בושינסקי לסייע למי שביקשו להעלות את

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 2164-07 בושינסקי נ' לשם ואח'

1 ערך המניה בדרכים לא חוקיות. בושינסקי ביצע את תפקידו במסגרת החברה, בלא
2 שבהשגת הבטחות הרכישה דבק אבק פלילי לפי הכתבה.

3
4 אינני מקבל גם את הטענה כאילו הכוונה בתיבה "העסקות, הנחשדות להיות פיקטיביות",
5 הנזכרות בסוף הכתבה הן אותן הבטחות רכישה שהושגו על ידי בושינסקי. ראשית,
6 "הבטחות רכישה" אינן עסקאות, ושנית, סיום הקטע מצביע באופן ברור על כך שהעסקאות
7 הנחשדות להיות פיקטיביות הינן אותן עסקאות פיקטיביות הנזכרות סמוך לסוף הכתבה
8 ולא אותן הבטחות רכישה הנזכרות במקום מרוחק יותר, לפני כן.

9
10 "כעת נבדק האם גורמים מהמגזר החרדי ביצעו עסקות סיבוביות לרכישת ומכירת המניה
11 כך שערכה עלה בצורה דרסטית עקב העסקות, הנחשדות להיות פיקטיביות" (ההדגשות
12 שלי – י.ק.).

13
14 בסיום עדותו של הכתב נשאל הוא: "אתה גם לא מייחס לתובע עסקאות פיקטיביות?"
15 ותשובתו היתה: "לא. אני מייחס לחברה עסקאות שנחשדות להיות פיקטיביות כפי
16 שנאמר בכתבה".

17
18 מכאן מבקש התובע ללמוד כי הכתבה התייחסה להבטחות הרכישה שהשיג כאל עסקאות
19 הנחשדות כפיקטיביות, ולא היא. ראשית, אינני בטוח כי כוונת הכתב בתשובתו הנ"ל היתה
20 לאותן הבטחות רכישה, ושנית, עמדת הכתב, ואפילו כוונתו, איננה הקובעת במקרה זה,
21 אלא מבחן "הקורא הסביר" ובאיזה אופן מבין הוא את הכתוב. בעניין אחרון זה, ברי לכל
22 קורא כי אותן עסקאות סיבוביות במניות החברה, הן העסקאות הנחשדות כפיקטיביות.

23
24 יש להוסיף ולומר באופן ברור כי הנתבעים לא ניסו לטעון כי התובע קשור או מעורב באותו
25 חשד להרצת מניות, וככל שהתובע נזקק ל"הכשר" בעיני מי שבכל זאת חשב, בעקבות
26 קריאת הכתבה, כי לתובע יוחסו האשמות פליליות בנושא הרצת המניות (אם קיימים
27 קוראים כאלה), הרי ייאמר באופן מפורש כי לא נטען ולא נמצא כל מתוס בתובע, לא יוחס
28 לו קשר לנושא זה, ולא יוחסה לו עבירה פלילית כלשהי.

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 2164-07 בושינסקי נ' לשם ואח'

36.

באשר ליתר טענותיו של התובע, הרי לגבי רובן לא מצאתי כי הדברים שפורסמו מהווים לשון הרע, כפי שיפורט להלן:

אזכור עיסוקו של התובע בעבר ככתב קול ישראל לענייני משטרה בלא לאזכר את עיסוקיו הנוספים.

אין באמור לעיל כדי להוות לשון הרע כלפי התובע. אין כל הכרח לאזכר את מלוא עיסוקיו של התובע בעבר. אינני מקבל את טענת התובע כי הדבר נעשה במכוון כדי להציגו כמי ש"חצה את הקווים" וכאיש משטרה שחבר לעבריו. התובע לא היה איש משטרה. הצגת אחד מעיסוקיו הראשונים של איש ציבור, כדוגמא לעלייה או לעלייה מטאורית בהשוואה למעמדו הנוכחי היא דבר מקובל, שאין בו כל דבר פוגע. התובע גם ציין בעדותו כי היה מעדיף שיכתבו שהיה בעברו מאבטח ברשות השידור (ר' נ/4 – כתבה אחרת שפורסמה אודות התובע בעיתון "מעריב"), שכן זו היתה תחילת דרכו המקצועית לאחר שחרורו מהצבא (עמ' 24 ש' 24-25), אך אין התובע יכול להכתיב לתקשורת אילו עיסוקים מעברו להזכיר ואילו לא, ואזכור עיסוקו של התובע ככתב קול ישראל לענייני משטרה אין בו כדי להוות פגיעה כלשהי בתובע.

הפיסקה "כיום כשהוא שווה עשרות מיליוני שקלים על הנייר ועוד 11 מיליון שקל מאופציות שקיבל הניתנות כבר למימוש".

התובע טען כי האופציות שקיבל לא היו ניתנות למימוש באותו מועד, וכי אזכור העובדות הבלתי נכונות נועד ליצור רושם בעיני הקורא כי לתובע היה מניע לפעול להרצת מניות החברה. ברור כי אין בפיסקה זו כשלעצמה כדי להוות לשון הרע, גם אם חלק מהעובדות שנזכרו בה לא היו נכונות אותה עת. מהו "שוויו של אדם" או מה שווי אופציות של אדם הניתנות למימוש, אין בו כדי להוות לשון הרע.

אינני מקבל את הטענה כי הפיסקה נועדה להצביע על מניע של התובע להריץ את מניות החברה, וזאת משקבעתי כי אין מיוחס לתובע בכתבה חשד להרצת מניות החברה. אין בכתבה גם כל קישור בין שווי האופציות של התובע לבין הרצת מניות החברה.

"בדיקה סמויה" של הרשות לניירות ערך.

טענת התובע היא כי בדיקת הרשות היתה גלויה, וכי השימוש בביטוי "סמויה" נועד להעצים את ההיבט הפלילי של התובע ושל החברה בפרשה.

אין לקבל טענה זו. ההבדל בין "בדיקה גלויה" ל"בדיקה סמויה" של הרשות אינו גדול. כאן וכאן נבדקים חשדות לעבירות פליליות. כאמור, נקבע לעיל כי לתובע לא יוחסו בכתבה חשדות למעשים פליליים, ולפיכך שאלה זו כלל איננה עומדת על הפרק. לפיכך אין בשימוש בביטוי "בדיקה סמויה" משום לשון הרע כלפי התובע.

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 2164-07 בושינסקי נ' לשם ואח'

1 "חוליית קישור למסדרונות השלטון"
2 המשפט המלא שפורסם הוא "השאלה הגדולה היתה – מי ממקורביו של הבוס, בנימין
3 נתניהו, יקלוט אותו (את התובע – י.ק.) לחיקו העסקי ויפעיל אותו כחוליית קישור
4 למסדרונות השלטון".
5 התובע טוען כי בכך הוצג כ"מריונטה", כמי שניתן להפעלה ועושה שימוש לרעה במעמדו
6 ובתפקידו הציבורי. כן טען כי בעקבות הכתבה נשוא תביעה זו, חזר על כך גם העיתון
7 "מעריב" בכתבה אודות התובע (4/נ – כתבה מיום 20.12.07) שם נכתב כי "הטענה כלפיו
8 היתה שבעלי החברה מינו אותו כדי שישמש חוליית קישור למסדרונות השלטון",
9 כשלבדברי התובע המקור לכך הוא הכתבה הנוכחית, וכך מושמץ הוא בשני מקומות.
10 אף במשפט הנ"ל אינני סבור שיש משום לשון הרע כלפי התובע.
11 תופעה של אנשי שירות ציבורי הנקלטים בחברות עסקיות לאחר פרישתם איננה תופעה
12 יוצאת דופן במקומותינו, והרצון להשתמש בקשריהם עם מוסדות השלטון אף הוא ידוע.
13 ברי כי תופעה זו איננה יכולה להיחשב כתופעה חיובית, אך אין באמירות כגון אלה שבכתבה
14 לגבי אותה תופעה ידועה כדי להוות לשון הרע.
15 התובע עצמו עושה בעדותו אבחנה בין "יצירת קשרים" לבין "טוויית קשרים", כאשר
16 לשיטתו הפעולה הראשונה היא תקינה ואילו הפעולה השנייה היא עם קונוטציה שלילית
17 (עמ' 17 ש' 13-18). אינני מסכים עם אבחנה זו, אך מכל מקום, הביטוי "טוויית קשרים"
18 כלל לא הופיע בכתבה.
19 מר ערן בניאל, אשר כיהן כמנכ"ל החברה בשנים 2000/2001 – סוף 2005 ציין כי התובע
20 הובא לחברה "כדמות ציבורית שיש לה נגישות לאנשים עם ממון וסמכות" (עמ' 48 ש' 10-
21 11).
22 התובע גם אישר בעדותו כי אין זה רע לומר כי קשריו עם נתניהו גם עזרו לו (עמ' 37 ש' 23-
23 24). בראיון לעיתון "גלובס" מיום 20.11.08 (1/נ) אמר התובע כי איננו מתבייש בקשרים
24 שקשר בהיותו ראש מטהו של שר האוצר דאז נתניהו, ולשאלה האם ינצל אותם לטובת עסק
25 פרטי משלו השיב "אני לא פוחד לעשות שום דבר". גם בכך יש לחזק את המסקנה כי
26 האמור בכתבה בעניין זה איננו לשון הרע. אגב, כותרת כתבת הראיון בעיתון "גלובס" (1/נ)
27 היא "שחקן קישור", אלא שעל כך אין התובע מלין.
28
29 יותר מכך, מייד לאחר האמירה הפוגענית לשיטתו של התובע, נכתב בכתבה כי התובע
30 "החליט ללכת על מסלול עסקי משלו", דהיינו גם אם קורא פלוני עשוי היה לסבור כי
31 התובע אמור היה להיות מופעל כמריונטה (ואין הדבר כך), הרי בכתבה עצמה נכתב כי
32 התובע לא פעל באופן זה, אלא באופן עצמאי.
33

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 2164-07 בושינסקי נ' לשם ואח'

קיום אחריות בלשון הרע

- 1
2
3 בכתבה מצויין כי בחיפושיו אחר משקיעים לחברה פנה התובע אל קויפמן. במקום אחר
4 בכתבה מצויין כי בין התובע לבין קויפמן התפתחה "ידידות מופלאה", וזאת לאחר
5 שקויפמן הפך לבן בית בלשכת בנימין נתניהו, שם כיהן התובע כאחד מאנשי צוותו של
6 נתניהו.
7 הציטוט המדוייק הוא כדלקמן: "בדרך הספיק קויפמן להפוך לבן בית בלשכתו של נתניהו
8 ולהכיר את צוותו הקרוב וגם את בושינסקי. בין השניים התפתחה ידידות מופלאה
9 (בחקירת התובע ניסו הנתבעים ליצור מצג כי הביטוי "בין השניים" מתייחס לקויפמן
10 ולנתניהו, אך בסיכומיהם לא חזרו על טענה זו, וטוב נהגו, שכן עיון במשפט דלעיל מראה כי
11 פרשנות מעין זו איננה אפשרית, וכי "השניים" הנזכרים בכתבה הם קויפמן והתובע. גם
12 בכתב ההגנה ובתצהיר התשובות של הנתבע לשאלון (ת/1 ות/2) לא הועלתה טענה זו
13 וההתייחסות היתה אל יחסי התובע וקויפמן).
14
15 את משמעות האמור לעיל יש לקרוא כלשונו, דהיינו, בין התובע לבין קויפמן היתה קיימת
16 "ידידות מופלאה" מתקופת עבודתו של התובע בלשכת מר נתניהו, וכי התובע פנה אל
17 קויפמן בחיפושיו אחר משקיעים בחברה. הקישור בין התובע לבין קויפמן לא נעשה בחלל
18 האוויר, ויש לזכור כי לאורך הכתבה נזכר קויפמן בקונטרסיות שליליות ביותר, אשר חלק
19 מהן יצוינו להלן:
20
21 א. נודע כמאכער בתחומים המשיקים לפוליטיקה ולמשרדי ממשלה.
22 ב. פקד חברים חדשים לליכוד תוך שהוא משתמש לצורך זה ברכב של עמותת "דרך
23 צלחה" שנועדה להילחם בתאונות הדרכים, כשלאחר מכן רכש את הרכב מהעמותה
24 במחיר מגוחך.
25 ג. כשנתניהו חזר ללשכת שר האוצר, הפך קויפמן למאכער של גופים שהיו מעוניינים
26 לקבל את כספי המדינה.
27 ד. קויפמן התפרנס כמאכער בוועדה המקומית לתכנון ולבניה בירושלים, שסידר
28 לחברות הסלולריות אישורים מהירים להצבת אנטנות סלולריות.
29 ה. קויפמן נחשד בזיוף טפסים של מתפקדים לליכוד וחקירת המשטרה הסתיימה ללא
30 ממצאים חד משמעיים נגדו.
31 ו. צצו סיפורים על דרישות כספיות שהציבו קויפמן ואנשיו למתמודדים ברשימת
32 הליכוד.
33 ז. נבדקים חשדות להרצת מניות החברה, כשלקויפמן יש בכך חלק.
34

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 2164-07 בושינסקי נ' לשם ואח'

- 1 התובע מוצג, אפוא, כמי שהיתה לו ידידות מופלאה עם אדם בעל קונוטציות שליליות
2 ביותר, וכי גם פנה אל אותו אדם בחיפושיו אחר משקיעים בחברה.
3
- 4 .38 האמור לעיל מהווה את משמעות הפרסומים הנ"ל, כשבשלב השני של בדיקת טענת לשון
5 הרע ופגיעה בשם טוב יש לבחון אם לפי המשמעות הנ"ל מהווים הדברים "לשון הרע"
6 כמשמעותה בסעיף 1 לחוק (ע"א 89/04 ד"ר נודלמן נ' שרנסקי, (פורסם בנבו, 4.8.08), סעיף
7 17 לפסק הדין).
8
- 9 .39 בחינת האמור בפרסומים הנ"ל מביאה למסקנה כי יש בו כדי להוות לשון הרע בהתאם
10 להגדרות שבסעיפים 1(1), 1(2) ו-1(3) לחוק.
11 התובע היה בזמן פרסום הכתבה איש עסקים בעל רקורד ציבורי ועסקי נכבד, שכלל
12 במסגרת הפן הציבורי מילוי תפקידים של יועץ תקשורת של ראש הממשלה נתניהו, יועץ
13 במשרד החוץ וכהונה כראש מטה של מר נתניהו, עת כיהן כשר האוצר. בפן העסקי הקים
14 חברה עסקית, ייצג אנשי עסקים, קישר בעיסקה לרכישת עיתון בישראל ועוד פעילויות
15 המפורטות בתצהירו של התובע.
16 הרקורד של התובע היה רקורד "נקי", ואילו בכתבה הוצג כמי שפונה אל בעל רקורד
17 מפוקפק בחיפושיו אחר משקיעים לחברה (כשאותו בעל רקורד מפוקפק אף השקיע בחברה),
18 וזאת לאחר שבין השניים קיימת "ידידות מופלאה".
19 בעיני הקורא הסביר יש באמור לעיל כדי להשפיל את התובע, לבזותו, ואף לפגוע בעסקיו
20 ובמשלח ידו.
21
- 22 .40 יש עוד להתייחס לפיסקה שהופיעה בנוסח הראשון של הכתבה, כשעלתה לאתר הנתבעת 2.
23 לפי פיסקה זו התובע "הקים ביחד עם משקיעים נוספים את חברת אר.אל. שנכנסה
24 לשותפות בחברת לייפוייב, מפתחת המוצר"
25 התובע טוען כי מאחר שבכתבה מתוארים מעשים פליליים המיוחסים לקויפמן, שהיה בעל
26 השליטה בחברת אר.אל.בי השקעות בע"מ, הרי הצגת התובע כמי שהקים ביחד עם קויפמן
27 את חברת אר.אל.בי פוגעת בתובע, מכפישה אותו וגורמת לו עוול גדול.
28 אינני נכון לקבל טענה זו של התובע. בכתבה לא נזכר כי קויפמן הקים את חברת אר.אל.בי
29 השקעות בע"מ או היה בעל השליטה בה. נכתב בכתבה כי קויפמן הקים את חברת תגר, אך
30 לא הוזכר הקשר שלו לחברת אר.אל.בי (חברת תגר היתה בעלת מניות בחברת אר.אל.בי),
31 כך שהקורא הסביר לא היה אמור לדעת על הקשר של קויפמן לחברת אר.אל.בי, וממילא לא
32 הוכפש ולא הושמץ שמו של התובע בפיסקה הנזכרת לעיל. פיסקה זו גם הוסרה 15 דקות
33 לאחר עלייתה לאתר והוחלפה בפיסקה אחרת, שגם לשיטת התובע איננה מהווה לשון הרע
34 (ר' סעיף 2 לעיל).
35

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 07-2164 בושינסקי נ' לשם ואח'

הגנות

הגנת סעיף 14 לחוק

- 1
2
3
4
5 41. נוכח תפקידו הקודמים של בושינסקי והעניין הרב בחברה עקב נסיקת מניותיה ובדיקת
6 הרשות, הקטעים שצויינו לעיל כקטעים המהווים לשון הרע הינם בעלי עניין ציבורי, אך
7 בכך לא די כדי להקים את ההגנה שבכותרת ועל הנתבעים היה גם להוכיח כי האמור
8 באותם קטעים הינו אמת.
9 בכך נכשלו הנתבעים כליל. לא הוכח כי התובע פנה אל קויפמן בחיפושיו אחר משקיעים
10 בחברה, ואף לא כי נוצרה "ידידות מופלאה" בין התובע לבין קויפמן.
11
12 42. התובע הכחיש כי פנה אל קויפמן בעניין החברה. לדבריו, מי שפנה אליו בעניין החברה היה
13 יהושע סגל, אחד המשקיעים הזרים בחברה, שבהמלצתו נפגש עם בעלי המניות (סעיף 17.4
14 לתצהיר וסעיף 21 לתצהיר תשובות לשאלון). אחד מבעלי השליטה, מוטי קוגל, הוא אשר
15 סיפר לתובע על החברה ושאל אם יש ביכולתו לתרום לחברה ולקדם את המוצר שלה בעולם
16 (עמ' 31 ש' 4-1). את קשריו של קויפמן לחברה גילה התובע רק לאחר שהיה כבר בחברה
17 (עמ' 38 ש' 6-7).
18 על הנתבעים מוטל להוכיח כי התובע פנה לקויפמן, כאמור בכתבה, ובנטל זה לא
19 עמדו.
20 לשם התפתל בעת חקירתו בנושא זה עד שאמר כי "אין לי ידיעה ודאית לגבי פניה שלו,
21 ככל שנעשתה כזו, או של מישהו אחר שקישר ביניהם" (עמ' 57 ש' 19). לאחר מכן מסר
22 לשם גירסה, שלא הופיעה בכתבה, בכתב ההגנה או בתצהירו, כאילו צד ג' הקשור הן
23 לבושינסקי והן לקויפמן קישר בין שני הצדדים. גרסה מאוחרת זו איננה מתקבלת, שכן
24 הועלתה כאמור רק בעת עדותו של לשם, לא נזכרה כלל בכתבה, בכתב ההגנה ובתצהירו,
25 ואפילו התובע לא נשאל בקשר לכך דבר בחקירתו הנגדית, הגם שלשם אישר כי מסר זאת
26 לבאי כחו. ברי גם כי אפילו גרסה זו איננה תואמת את שנכתב בכתבה, ולשם השיב כי אין
27 לו מענה "אינטליגנטי" לשאלה מדוע לא להוריד מהכתבה את הפיסקה הנ"ל, וכי הניסוח
28 צריך היה להיות כי גורם שלישי קישר בין שניהם (עמ' 58 ש' 6-7).
29 מנגד, לא נסתרה עדותו של התובע בעניין פניית סגל וקוגל אליו, כפי שנזכרה לעיל. עדות זו
30 היתה סבירה, הגיונית ומצאתי מקום לקבלה כמשקפת את המציאות.
31
32 43. הנתבעים לא הוכיחו גם כי בין התובע לבין קויפמן התפתחה "ידידות מופלאה" בעת שירותו
33 של התובע בלשכת נתניהו.
34 התובע העיד כי לא רק שלא היתה כל ידידות בינו לבין קויפמן, אלא שהתובע דאג גם
35 להרחיקו מלשכת נתניהו ולא איפשר כניסתו ללשכה (סעיף 19 לתצהירו של התובע ועמ' 34

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 07-2164 בושינסקי נ' לשם ואח'

1 ש' 3-4). גם העד מר יונתן וולף, שעבד כעוזרו של מר נתניהו בלשכת שר האוצר בשנים 2003-
2 2005, העיד כי בתקופת עבודתו של התובע כראש מטה שר האוצר, פעל להרחיק מלשכת
3 השר חברי מרכז "בעייתיים" ובהם קויפמן. עדויות אלה לא נסתרו, ואני מקבל, אפוא את
4 גרסת התובע בעניין זה כגרסה נכונה.

5
6 44. אשר על כן, אין עומדת לזכות הנתבעים הגנת סעיף 14 לחוק.

7
8 הגנת תום הלב

9
10 45. סעיף 15 לחוק קובע כי לנתבע תהא הגנה טובה אם עשה את הפרסום בתום לב באחת
11 הנסיבות המפורטות בסעיף.
12 הנתבעים מתבססים על הנסיבות הקבועות בסעיפים 15(2) ו-15(4) לחוק.

13
14 46. תנאי מקדמי לקיומה של הגנה לפי אחד מתתי הסעיפים של סעיף 15 לחוק הוא שהפרסום
15 נעשה בתום לב.
16 לעניין תום הלב קובע סעיף 16 לחוק חזקות, הן לקיומו של תום לב (סעיף 16(א) לחוק) והן
17 להעדרו של תום לב (סעיף 16(ב) לחוק).

18
19 47. בענייננו, בולט עד מאד קיום האמור בסעיף 16(ב) לפיו "הדבר שפורסם לא היה אמת
20 והוא (הנתבע - י.ק.) לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם
21 לא".

22
23 48. לא רק שהנתבעים לא הוכיחו כי הפרסומים המהווים לשון הרע, כפי שנקבע לעיל, הם אמת,
24 אלא שהתובע הוכיח פוזיטיבית כי פרסומים אלה אינם אמת (ר' סעיפים 42-43 לעיל).

25
26 49. בשאלת נקיטת האמצעים הסבירים על ידי הנתבעים, על מנת להיווכח אם הפרסומים
27 הרלבנטיים אמיתיים הם או לא, נכשלו הנתבעים כשלון חרוץ.

28
29 50. כלל בסיסי הוא כי בהעדר נסיבות יוצאות דופן, על המפרסם לפנות לנפגע ולבקש את
30 תגובתו לפרסום לפני הפרסום:

31
32 **"מפרסם זהיר צריך לפנות בדרך כלל אל מי שעלול להיפגע מהפרסום**
33 **ולבקש את תגובתו. הימנעות מקבלת תגובת הנפגע עשויה להחשב כאי**
34 **נקיטת אמצעים סבירים כדי לברר את אמיתות הפרסום, ולהקים לתובע את**

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 07-2164 בושינסקי נ' לשם ואח'

1 חזקת העדר תום הלב" [אורי שנהר, דיני לשון הרע, 272 (1997)] (להלן:
2 "שנהר").

3
4 לא יכולה להיות מחלוקת על כך שלא נתקיימו בעניינינו נסיבות הפוטרות את הנתבעים
5 מפניה אל התובע טרם הפרסום, ובפועל גם היתה פניה כזו של עורך האתר, איתן אבריאל,
6 אל התובע.
7 אלא מאי? לפי עדותו של התובע, פנייתו של העורך טרם הפרסום לא עסקה כלל בפרסום,
8 הוא לא אמר לתובע כי עומדת להתפרסם כתבה כפי שנתפרסמה, לא הציג בפניו שום שאלה,
9 וממילא לא ביקש תגובתו לאמור בכתבה. כל שעשה העורך הוא להציע לתובע להתראיין
10 לאתר הנתבעת 2. התובע דחה הצעה זו, כפי שדחה פניות רבות של התקשורת אותה עת
11 למתן ראיון.

12
13 הנתבעים לא הביאו כל עדות שיש בה כדי לסתור את טענות התובע. בתצהיר הנתבע, לא
14 נטען דבר בעניין זה. לשם לא טען גם בתצהירו שהתקשר לתובע לבקש את תגובתו, ובעדותו
15 אישר כי לא פנה אל התובע טרם פרסום הכתבה (עמ' 70, עמ' 71 ש' 17-13).
16 למותר לציין כי אילו חפצו הנתבעים לטעון אחרת לגבי תוכן שיחתו של התובע עם מר
17 אבריאל, יכולים היו לדאוג למסירת עדות ע"י אבריאל, אך הם נמנעו מכך, ובענין זה יחול
18 הכלל לפיו הימנעות צד מהבאת עדים רלבנטיים מלמדת על כך כי אם היו מובאים אותם
19 עדים היתה עדותם פועלת נגדו, כפי שהוסבר בע"א 548/78 שרון נ' לוי, פ"ד לה (1) 736, 760
20 (1980):

21
22 **"...כלל הנקוט בידי בתי המשפט מימים ימימה, שמעמידים בעל-דין**
23 **בחזקתו, שלא ימנע מבית המשפט ראייה, שהיא לטובתו, ואם נמנע**
24 **מהבאת ראייה רלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לו לכך הסבר סביר,**
25 **ניתן להסיק, שאילו הובאה הראייה, הייתה פועלת נגדו. כלל זה מקובל**
26 **ומושרש הן במשפטים אזרחיים והן במשפטים פליליים, וככל**
27 **שהראייה יותר משמעותית, כן רשאי בית המשפט להסיק מאי-הצגתה**
28 **מסקנות מכריעות יותר וקיצוניות יותר נגד מי שנמנע מהצגתה."**

29
30 כן ר' לענין זה ע"א 3694/99 ארדמן נ' חברת פרוייקט אורנים בע"מ, פ"ד נה (2) 385, 392
31 (2000); ע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית) בע"מ נ' טלקאר חברה בע"מ, פ"ד מד (4) 595, 602
32 (1990).

33
34 51. זאת ועוד, מעדותו של לשם הסתבר כי הכתבה הוכנה בחפזון רב מאד. העורך פנה אל לשם
35 במייל בערב הקודם לפרסום הכתבה, אך לשם ראה את המייל רק בבוקר שלמחרת, ובערך

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 07-2164 בושינסקי נ' לשם ואח'

1 ב-00:7 התקשר לעורך וקיבל ממנו את ההנחיות לכתיבת הכתבה, שפורסמה באתר הנתבעת
2 2 באותו בוקר בשעה 10:25. בפרק זמן קצר זה בוצעו הפעולות הבאות: התובע כתב את
3 הכתבה, זו הועברה למערכת האתר, עברה שכתוב ועריכה, וכן ניתנו לה כותרת וכותרות
4 משנה ללא מעורבותו של הנתבע (ר' עמ' 54-55).
5 המסקנה הברורה מהאמור לעיל היא כי עקב החפזון הרב בו הוכנה הכתבה לא בוצעו
6 בדיקות מינימליות על ידי לשם ו/או אחרים מטעם הנתבעת 2, על מנת לוודא את נכונות
7 העובדות הכלולות בכתבה, וכך נכללו בה אותן עובדות בלתי נכונות המהוות לשון הרע
8 בעניין פנייתו כביכול של התובע אל קויפמן ובעניין ה"ידידות המופלאה" ששררה כביכול
9 בין שניים אלה.
10
11 לחץ זמנים (שלא הוסבר על ידי הנתבעים ממה נבע), איננו מהווה צידוק לאי בדיקת
12 העובדות ואי קבלת תגובה מהתובע (ר' שנהר, עמ' 270).
13
14 אין ספק כי אילו היתה נעשית פניה אל התובע והיו מוצגות לו העובדות הכלולות בכתבה,
15 היה הוא מעמיד את הנתבעים על טעויותיהם העובדתיות, והיה בכך כדי למנוע את פרסום
16 העובדות השגויות. כך היה קורה גם אילו היו הנתבעים פונים אל אנשים אחרים המכירים
17 את הנפשות הפועלות ואת מערכות היחסים ביניהם.
18
19 לפיכך, ניתן לקבוע כי הנתבעים לא נקטו באמצעים סבירים כדי להיווכח אם העובדות
20 הכלולות בפרסום הינן אמת אם לאו, ובכך קמה החזקה כי הנתבעים פרסמו את הפרסומים
21 הנ"ל שלא בתום לב.
22
23 גם אלמלא החזקה הנזכרת לעיל, על הנתבעים מוטל להוכיח כי ביצעו את הפרסום .52
24 בתום לב, אם ברצונם לטעון לאחת ההגנות שבסעיף 15 לחוק. אם מתקיימת החזקה לפי
25 סעיף 16(ב) לחוק, כי הפרסום בוצע שלא בתום לב, קשה מלאכתם שבעתיים (ר' שנהר עמ'
26 259).
27
28 בע"א 354/76 עזבון מנדל שרף נ' שרותי יעוץ כלכלי, פ"ד לה(4) 169, 176 (1981) נקבע כי:
29
30 "עצם העובדה שהנתבע לא מילא אחר מצוות המחוקק בקיום רמת
31 ההתנהגות הדרושה, המתבטאת בנקיטת אמצעים כאמור שם, היא
32 שמעמידה אותו בחזקת אדם חסר תום לב, אם כי חזקה זו ניתנת לסתירה.
33 אם אין בידו לסתור את החזקה על ידי הוכחת נסיבות, המצדיקות את דרך
34 הפעולה שנקט או את אי נקיטת הצעדים שהתחייבו, הרי תעמוד החזקה על
35 כנה".

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 07-2164 בושינסקי נ' לשם ואח'

- 1
2 וחוזר על דברים אלה בית המשפט העליון גם בע"א 334/89 מיכאלי נ' אלמוג, פ"ד (מו)5)
3 570, 555 (1992).
- 4
5 53. בענייננו, לא ניתן כל הסבר לדרך פעולה זו של אי בירור ואי קבלת תגובה, וכל שטען לשם
6 הוא כי ביצע את המשימה שלו בגבולות שהוגדרו ע"י העורך, וכי ברגע שנאמר לו ע"י העורך
7 כי התקיימה שיחה בינו לבין התובע לא עסק עוד בנושא של קיום שיחות עם נשואי הכתבה
8 (עמ' 69 ש' 1-6; עמ' 70 ש' 22-24; עמ' 71 ש' 16-17).
- 9 יכול ובמסגרת הפנימית של היחסים אצל הנתבעת נהג לשם כשורה, אולם במכלול,
10 ומשנקבע כאמור כי השיחה בין התובע לבין העורך לא עסקה כלל בתוכן הכתבה, אלא
11 בבקשת העורך כי התובע יתראיין לאתר, אין מנוס מהמסקנה כי הנתבעים חדלו, משלא
12 דאגו לקבל תגובת התובע ולבצע בדיקות נוספות לגבי אמיתות פריטים מסויימים בכתבה.
- 13
14 54. נוכח האמור לעיל, והקביעה כי החזקה שקטעי הפרסום הרלבנטיים פורסמו שלא בתום לב
15 ע"י הנתבעים שרירה וקיימת ולא נסתרה על ידי הנתבעים, לא יכולה לעמוד לנתבעים הגנת
16 תום הלב הקבועה בסעיף 15 לחוק.
- 17 אוסיף רק כי את הטענה בדבר קיומה של הגנת הבעת דעה (סעיף 15(4) לחוק) יש לדחות,
18 שכן חלקי הפרסום אשר נקבע כי יש בהם משום לשון הרע, מתייחסים לעובדות ולעובדות
19 בלבד ואינם כוללים הבעת דעה.
- 20 באשר לסעיף 15(2) לחוק, הקובע כאחת הנסיבות מצב בו היחסים בין הנתבע לבין האדם
21 שאליו הופנה הפרסום הטילו על הנתבע חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו
22 פרסום, לא יועיל הוא לנתבעים, גם אם ייקבע כי חלה חובה כזו על הנתבעים, ולא רק בשל
23 העדר תום הלב, אף שדי בהעדר תום הלב כדי לשלול קיומה של הגנה זו.
- 24 מקובל עלי כי החובה הנזכרת בסעיף הנ"ל קיימת לגבי הנושא העיקרי של הכתבה, דהיינו
25 הנסיקה הבלתי מוסברת במניות החברה, והדבר כולל גם התייחסות לבעלי תפקידים
26 בכירים בחברה, דוגמת התובע, אך אין כל חובה כזו לגבי אותם קישורים שנעשו בין
27 בושינסקי לבין קויפמן בעניין הפניה כביכול אל קויפמן ואותה "ידידות מופלאה" שתוארה
28 בין השניים. אני מקבל את טענת בושינסקי כי הדגש שהושם בכתבה על בושינסקי נבע
29 מהיותו דמות מוכרת, ובשל כך גם נעשו נסיונות יתר על המידה לקשר בינו לבין קויפמן.
30 בכל הקשור לקישורים שבפריטים אשר נקבע כי מהווים הם לשון הרע, לא היתה מוטלת על
31 הנתבעים כל חובה לעשותם.
- 32 בהקשר של סעיף 16(א) לחוק [חזקה נגדית לחזקה שבסעיף 16(ב)], ודאי שפרסומים
33 ספציפיים אלה חרגו מהסביר, שכן לא היה כל צורך לנקוט בביטוי "ידידות מופלאה", וניתן
34 היה לנקוט במושג "היכרות". כך גם לא היה כל צורך בהכללת תיאור של פניית התובע אל
35 קויפמן, ודי היה באזכור של פניית צד שלישי אל התובע (טיעון שהנתבע העלה אותו בעדותו

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 2164-07 בושינסקי נ' לשם ואח'

1 בעל-פה לאחר שלא נכלל בתצהירו, ומבלי שהתובע יישאל כלל בחקירתו אודות אותו אדם
2 ספציפי שלטענת הנתבע, הוא זה שקישר בין התובע לבין המשקיעים בחברה).

פיצויים

3
4
5
6 55. המטרות התרופתיות של הפיצויים בתביעה בעילת לשון הרע הינן לעודד את רוחו של
7 הניזוק שנפגעה בגין לשון הרע, לתקן את הנזק לשמו הטוב ולמרק את זכותו לשם הטוב
8 שנפגעה בגין לשון הרע [רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5) 510, 524 (2001)]. זאת ועוד:

9
10 **"בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית-המשפט, בין היתר, בהיקף**
11 **הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו**
12 **מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא**
13 **אינדיווידואלית. אין לקבוע "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב בטיב**
14 **הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים" (שם,**
15 **עמ' 525).**

16
17 בהתחשב בעקרונות דלעיל יש לפסוק את הפיצויים בענייננו.

18
19 56. התובע טען כי נפגע באופן משמעותי מאד עקב הכתבה, אך לאור קביעותי דלעיל כי התובע
20 אינו מקושר בכתבה לחשד להרצת המניות, כמו גם לנושאים אחרים אשר נקבע כי אין בהם
21 משום לשון הרע כלפי התובע, ברי כי חלק עיקרי ונכבד מן הפגיעה לה טען התובע אינו
22 קיים.

23
24 הקישורים הבלתי נכונים של התובע לקויפמן המהווים לשון הרע (פנייתו כביכול של התובע
25 לקויפמן וה"ידידות המופלאה" ביניהם כנטען בכתבה), פגיעתם בתובע מועטה יותר מאשר
26 הפגיעה הנטענת בטענותיו המרכזיות של התובע שלא נתקבלו. מנגד, פרסומים ספציפיים
27 אלה פוגעים בתובע במיוחד נוכח העובדה כי בכתבה יש דגש על קונוטציות שליליות ביותר
28 של קויפמן (ר' סעיף 37 לעיל).

29
30 עם זאת, בקביעת שיעור הפיצויים יש להתחשב גם בכך שהתובע, אשר נשאל מהם הדברים
31 השליליים הקיימים בקויפמן, השיב על כך באופן כללי ("לא נתפס כטיפוס חיובי" – עמ'
32 34). יתרה מזו, בכתבה מאוחרת יותר מיום 22.5.07 שפירסם העיתון "ידיעות אחרונות"
33 אודות התובע (נ/5) אומר התובע לגבי קויפמן כך: **"כשראיתי את יצחק קויפמן בחברה**
34 **שאלתי את אחד מבעלי המניות מה תפקידו, ובתחילה לא אהבתי את זה בגלל משקעי**
35 **העבר. אבל בינינו, עשו לו דמוניזציה כאיש פסול, ובדיעבד אני חושב שהמעטתי בערכו.**

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 2164-07 בושינסקי נ' לשם ואח'

- 1 הייתי שבוי בדמות הדמונית הזו שהייתי שותף לה". מכאן עולה כי דעתו של התובע על
2 קויפמן אינה כה שלילית.
3
4 זאת ועוד, קיבלתי את עמדת התובע כי לא ידע על קיומו של קויפמן בחברה עת קיבל על
5 עצמו את תפקיד יו"ר דירקטוריון החברה, אך עדיין קיימת תמיהה כיצד לא בירר התובע
6 לאשורו מיהם מחזיקי המניות בחברה, בין באופן ישיר ובין אם בשרשור, שאז היה מגלה
7 את היותו של קויפמן אחד מבעלי המניות. בעדותו אומר התובע כי אם היה יודע שקויפמן
8 בתוך החברה ספק רב אם היה מצטרף אליה, והיה צריך אז לקבל עוד חיזוקים מהגורמים
9 שיותר אהב בחברה (עמ' 38 ש' 9-10).
- 10
11 אין גם לכחד כי התובע נותר בחברה, גם לאחר שגילה את קשריו של קויפמן עם החברה,
12 וגם לאחר שקויפמן ואחרים השתלטו על החברה (אך אין לשכוח, כי התובע כבר כיהן אז
13 בתפקידו בחברה, דהיינו מצבו היה שונה ממצבו של מי ששוקל אם להיכנס לחברה).
14
15 המשמעות היא כי התובע אכן נפגע עקב האזכורים הבלתי נכונים והפוגעים בדבר קשריו עם
16 קויפמן, שנזכרו לעיל, אך אין להתעלם מכך שבפועל כיהן התובע כיו"ר חברה שקויפמן היה
17 אחד מבעלי השליטה בה, ואשר נבדקו חשדות לגבי הרצת מניותיה. סביר מאד להניח כי גם
18 בעובדות אלה יש משום פגיעה בתובע, וכי הן מהוות חלק מהנזק שנגרם לו, אך בגינן אין
19 מגיע לו כמובן כל פיצוי. בגובה הפיצוי שייפסק יש להתחשב גם בכך.
20
21 באשר לנתבעים, יש להביא בחשבון את קישור היתר שנעשה בכתבה בין התובע לבין .57
22 קויפמן, ואף שבחלקו לא מצאתי משום לשון הרע, הרי העובדה שמדובר היה במגמה
23 בולטת, ללא צורך חיוני בכך, אינה לזכותו של העיתון.
24 בנוסף, פרסום הכתבה בחפזון ניכר, בלי לבדוק אמיתות כל העובדות הכלולות בה ומבלי
25 לבקש את התייחסות התובע לאמור בכתבה, מצביע על התנהגות שאיננה נאותה של
26 הנתבעים שאף היא עומדת להם לרועץ.
27 כך גם לגבי העובדה כי העיתון לא תיקן את הכתבה, ולו בפרטים שהתברר כי אינם נכונים
28 (בנוסף לתיקון שנעשה בחלופי 15 דקות מעלייתה לאתר).
29
30 בהביאי בחשבון את השיקולים הנזכרים לעיל מצאתי מקום לחייב את הנתבעים ביחד .58
31 ולחוד לשלם לתובע פיצוי בסך 25,000 ₪.
32

בית משפט השלום בראשון לציון

16 מאי 2010

ת"א 07-2164 בושינסקי נ' לשם ואח'

הסרת הכתבה

- 1
2
3 59. התובע עתר גם לכך שבית המשפט יורה על הסרת הכתבה מארכיון הנתבעת 2 ועל איסור
4 הפצתה בפועל של הכתבה.
5
6 60. אילו היו מתקבלות כל טענות התובע, ברור כי היה מקום להיעתר לדרישות אלה, אך גם
7 כאשר נתקבלו חלקן בלבד, יש מקום להיעתר לכך.
8 הטעמים לכך הם שבית המשפט לא יכתב היום את הכתבה (לפחות הקטע של הפניה
9 כביכול של התובע לקויפמן איננו יכול להיות מוסר כמות שהוא אלא טעון שכתוב). בנוסף
10 לכך, הנתבעת 2 נמנעה משך שנים לבצע את התיקונים המתבקשים בכתבה, דהיינו הסרת
11 הקטעים הפוגעים והבלתי נכונים המהווים לשון הרע כפי שנזכר לעיל. כל אותו זמן הוסיפו
12 הם להתפרסם באינטרנט, וכפי שמציין התובע, הקשת שמו הובילה לכתבה, כאחת
13 התוצאות הראשונות (בכך שונה המצב, בעידן האינטרנט, מפרסום בעיתון, שכן הפרסום
14 באינטרנט שריר וקיים וניתן להגיע אליו בנקל לאורך זמן). וגם התנהגות זו של הנתבעת 2
15 מצדיקה הסרת הכתבה במלואה.
16 בהתאם לכך תיאסר גם הפצה בפועל של הכתבה מכח הסמכות הנתונה לבית המשפט לפי
17 סעיף 9(א)(1) לחוק.
18

סיכום

- 19
20
21 61. אני מחייב את הנתבעים ביחד ולחוד לשלם לתובע את הסך של 25,000 ₪ וכן שכ"ט עו"ד
22 בסך 5,000 ₪ ובתוספת מע"מ. אין חיוב נוסף בהוצאות משפט נוכח הפער הניכר בין סכום
23 התביעה לבין הסכום שנפסק, המהווה 5% מסכום התביעה.
24
25 62. אני מחייב את הנתבעת 2 להסיר את הכתבה מארכיון אתר הנתבעת 2, וכן אני אוסר על
26 הפצתה בפועל של הכתבה.
27
28 ניתן היום, ג' סיון תש"ע, 16 מאי 2010, בהעדר הצדדים.
29

יחזקאל קינר, סגן נשיא

30
31
32